

Spaningsbrev nr 2 – 2010

Under vår andra spaning valde vi ett annat upplägg. Vi satte ett ämne för dagen och det blev ”Ny teknik”. Detta är i sig ett ganska brett ämne och många av fikaspanarna valde att tolka detta som sociala medier, varpå diskussionen lätt hamnade där. Här är ett försök att sammanfatta spaningarna.

Spaning 1: Synen på engagemang förändras

Vad är engagemang? Hur avgränsar vi begreppet och måste det avgränsas? Många vittnade om att man i vissa organisationer fnös åt engagemang på nätet medan klassisk föreningsverksamhet fortfarande har hög status. Piratpartiet är ett exempel på en organisation som ökat enormt när det gäller antalet medlemskap men hur ser engagemanget egentligen ut bland deras medlemmar?

Många organisationer finns på till exempel Facebook. Men vad betyder det att man ”gillar” Röda Korset där? Hur värderar man den insatsen och måste den värderas? Är det mer än att en metod för att krydda individens personliga varumärke? Hur hanterar organisationerna sina facebook sidor, håller man de levande och jobbar man aktiv med dem?

Om vi öppnar upp vår verksamhet inom till exempel sociala medier, kan vi då hindra folk att engagera sig för vår idé? Även om det görs utanför vår organisation eller utanför vår varumärkesplattform?

När ska socialstyrelsen börja ge pengar baserat på antalet personer som ”gillar” ens kampanj på Facebook?

Spaning 2: Demokratins principer förändras

I stora delar av internet råder en annan princip kring demokrati än vad föreningslivet är vana vid; Den som tar initiativet äger makten. Wikipedia har de senaste åren vuxit enormt helt och hållet genom användargenererat material. Den som senast tar initiativ till att ändra en artikel har makten över ordet. Hur påverkar detta föreningars syn på demokrati och i slutändan medborgarnas?

Det kanske är långsökt men är det inte samma princip som sociala entreprenörer använder sig av? De får en idé och kör, oftast själva. Det finns inte tid att vänta in föreningens seghet och kanske inte ett behov av det heller? För dem som hanterar tekniken själva kan med enkla medel skapa en egen plattform och nå ut till en tillräckligt stor grupp med människor. Har man en

sajt och ett Facebooksida med tillräckligt många och rätt personer som är intresserade så kanske behovet av en förening är tämligen begränsad. Vad innebär det för de etablerade föreningarna?

Spaning 3: Språket förändras och skapar efterfrågan

Sociala medier skapar en efterfrågan på större/djupare/mer intressant innehåll.

Sociala medier med lite utrymme - tex twitter - tvingar oss att formulera "grejen" med det vi håller på med flera gånger om dagen. Inte bara varje gång man skriver ett pressmeddelande. Vi blir bättre rubriksättare helt enkelt och lär oss att enkelt formulera vår idé

Språket förändras. På twitter använder man ett vardagligt språk och ett personligt tilltal. Det kanske sprider sig i ex organisationerna också? Vore inte helt fel att bli av med lite akademikerspråk.